

KAKO SE SKLANJA FRANCESCO PETRARCA?

Iz uredništva Foruma postavili su nam pitanje: Kako se sklanja *Francesco Petrarca*? Pitanje je opravdano jer ga naši pravopisi rješavaju različito pa nije jedinstveno riješeno ni u svim izdanjima Hrvatskoga pravopisa. Vidjevši da je to problem koji još nije našao pravo rješenje, autori Hrvatskoga pravopisa nastojali su ga riješiti na najbolji način promotrivši praksu i savjetovavši se s nekim romanistima i rješenje do kojega su došli, unijeli su u V. izdanje. U njemu na str. 62. u § 240. piše: "Romanska vlastita imena na *-ca*, *-co* (izgovorno *-ka*, *-ko*) u sklonidbi zadržavaju izvorno *c* bez obzira na naš nastavak: *Petrarca*, *Petrarce*, *Petrarci*, *Petrarcu* [...]". Dakle uz jasno i jednostavno pravilo nalazi se upravo

i prezime *Petrarca*. Pitanje je dakle opravdano jer je jasno zašto su pitali, mislili su zapravo kako se *sada* sklanja jer se to pravilo često mijenjalo.

Drugo, pitali su vjerojatno i zato što *Francesco* ide po jednome tipu, po tipu a-sklonidbe, a *Petrarca* po drugome, po e-tipu pa ih je to moglo zbuniti. *Petrarca* se dakle sklanja kako je već rečeno, a *Francesco* po navedenom pravilu *Francesco*, *Francesca*, *Francescu...* ili zajedno: *Francesco Petrarca*, *Francesca Petrarce*, *Francescu Petrarci...*

Takvo različito sklanjanje imena i prezimena može se samo u prvi tren činiti neobičnim, ali kad se samo malo razmisli, onda se može reći da je to normalno jer ta dva obrasca vrijede i za mnoga naša imena i prezimena: *Franjo Kuharić*, *Franje Kuharića*, *Franji Kuhariću...*

Stjepan Babić

OSVRTI

RJEČNIK HRVATSKOGA JEZIKA

Leksikografski zavod
– Školska knjiga 2000.

U listopadu godine 2000. dovršeno je tiskanje *Rječnika hrvatskoga jezika* u zajedničkoj nakladi Leksikografskog zavoda "Miroslav Krleža" i Školske knjige. Od tada su prošle godine i ta se knjiga očito već afirmirala ne samo u stručnim krugovima nego i kod šire publike. Taj je rječnik pripremila prilično opsežna skupina suradnika raznih struka pod vodstvom glavnoga urednika mr. Jure Šonje. Suradnici su, čini se, dobro obavili svoj posao – već iz letimičnih provjeravanja u raznim stručnim ter-

minološkim djelima (kojih imamo žalosno premalo) uočava se veća sigurnost, određenost, razrađenost i preciznost nego što je prosjek u hrvatskoj rječničkoj literaturi.

Treba imati na umu da je to prvo izdanje ovoga leksikografskog djela. U prvim izdanjima takve literature obično ima niz raznih propusta: izostanak pojedinih riječi, tiskarske pogreške, pojedine ovako ili onako pogrešne naglaske u akcentuiranim rječnicima i slično. I u ovome rječniku svega toga ima, na što ćemo se još osvrnuti, ali svih je tih promašaja malo, a treba vjerovati da će se u idućim izdanjima dobrim dijelom ispraviti. Naime, ako već prvo izdanje u velikoj mjeri zadovo-